

INGEZONDEN.

VOORZICHTIG MET DE HOOGE TANG.

In het nummer van 22 Maart II. van dit *Tijdschrift*, laat SCHEFFELAAR KLOTS de waarschuwing hooren om toch voorzichtig te zijn met het aanleggen van een hooge tang. Zelf luistert hij hiernaar echter niet al te veel, als hij bij een *beweezlijk boven den bekkeningang staand hoofd* een hooge tang aanlegt en blijkbaar ook nog verzuimt tevoren de blaas te ledigen, want hij doet dat pas, als hij de extraperitoneale keizersnede gaat doen (of gebeurde het toen voor den tweeden keer?).

De redenen, waarom hij van versie en extractie niets verwacht, ontgaan mij ten eenenmale; het bekken was normaal, het hoofd maakte niet den indruk erg groot te zijn en, dat de schedelnaden verbeend waren, wist hij toen toch nog niet. In elk geval was er, dunkt mij, van versie en extractie meer goeds en minder slechts te verwachten dan van de hooge tang. Wanneer SCHEFFELAAR KLOTS de versie en extractie meende te moeten verwerpen, dan had hij m.i. dadelijk de extraperitoneale keizersnede kunnen doen, zonder eerst den plexus sacralis met zijn hooge tang te beschadigen. Voorzichtig met de hooge tang!

Nog één vraag: Kon er niet even op volkomen ontsluiting zijn gewacht?

Oud-Schoonebeek, 26 Maart 1924.

C. L. ALONS.

HET GEBRUIK VAN ZUURSTOF MET KOOLZUUR VOOR HET BIJBRENGEN VAN BEWUSTELOOZEN EN SCHIJNDOODEN.

D. W. R. H. KRANENBURG heeft in dit *Tijdschrift* gerefereerd het werk van de Amerikanen HAGGARD en HENDERSON omtrent het gebruik van zuurstof met 5 pCt. koolzuur, voor het bijbrengen van schijndooden door gasvergiftiging. In een later nummer beschreef hij den door de Maatschappij Oxygenium te Schiedam voor het gebruik van dit gasmengsel wat gewijzigden reddingskoffer. Toen ik ambtelijk in deze aangelegenheid gemoeid werd, heb ik o.a. de vraag gesteld, of het Amerikaansche mengsel ook gebruikt zou kunnen worden voor het opwekken der levensgeesten bij drenkelingen. Mocht dat zoo zijn, dan zou men het groote voordeel hebben, dat één enkele koffer voldoende is, wat en de helft van de aanschaffingskosten uitspaart en de kans op vergissingen uitsluit. Toen ik op die vraag geen antwoord kreeg, heb ik mij gewend tot de menschen, die ervaring met het mengsel hadden opgedaan, en hun antwoord lijkt mij van zóóveel belang, dat ik verzoek, het als niet-geneeskundige te mogen vermelden.

Prof. YANDELL HENDERSON schreef mij dd. 11. Maart j.l.: „Onze ervaring heeft aangetoond, dat bij geen der honderden patiënten, die behandeld zijn met het mengsel van zuurstof en koolzuur, het slechte gevolgen heeft gehad. Wat drenkelingen aangaat, geloof ik veilig te mogen zeggen, dat zuurstof met koolzuur even goed of misschien zelfs veel beter is dan zuurstof alleen”. En verder: „In dit land is het bruikbaar gebleken om patiënten na operaties te doen ontwaken, daar koolzuur een snelle verwijdering van aether uit het bloed veroorzaakt. Voorts bij de behandeling van ademhalingsstilstand na hersenschudding en bloeding in de hersenen; eveneens bij de behandeling van alcohol-vergiftiging; in het algemeen: voor een snelle verwijdering van elk vluchtig vergift uit het lichaam”.

's-Gravenhage, 28 Maart 1924.

ir. H. J. SCHOLTE.